

приглашаватъ: Попе! 1.) Д'к остана Ангелското свойство? Д'к остана Христовка Образъ! И когато доди день на посвѣтене Богъ—день праздниченъ и отпочивателенъ, ще видишь чи чакатъ всички на мнѣхана, да излезе пона отъ Божіа храмъ; и да го питатъ: сѣдѣла ли е въ храмъ? На което и той право ще сѣ отговори—понеже ще е имало въ храмъ по двама трима дѣши и отъ двата пола, колкото да сѣидѣлствуватъ сѣдѣла ли е или не; и ако не е сѣдѣла, то въ него день това ще имъ е работата да го каратъ да черпи сѣзъ вино, за да сѣ примирятъ, що сѣ са хѣлилы единъ дръгій врѣхъ този предмѣтъ;—и пона да черпи; защото мѣ было давалы житѣ и мѣ плащалы за всяко свѣщенническо дѣло! На истинна! Давалы и плащалы нѣ когато тѣ цѣлы;—на нѣког и никога.—И такова поддържане никога не сѣотвѣтствова сѣ течението на ежедневието мѣ разноски; ако не сѣ владѣ повѣчето да приспособава сѣзъ званието си отъ поманѣтитѣ званиа.—Сѣ една рѣчь: на повѣчето селачански свѣщенници препитанието отъ свѣщенничеството е, като мѣхѣта подъ конската опашка.

Ското-видны было селачанските попови! Да,

1.) Сѣдчи са въ пѣтъшестіе то ми еднашь, та са отѣхъ на едно село въ дюгена [на което неимѣ да кажемъ имѣ то] тамъ зварихъ единъ чѣлѣкъ сѣзъ едно голо кожѣче до полса късо, съ каани доглезините навѣща и опинцы, сѣзъ тютюнева прѣчка въ рѣцѣ те, сѣ вѣнатъ капакъ на главата, сѣ зафитиlena брада като всеки сѣлскій брадатъ старецъ, нѣ причана мѣ и той голѣмъ и зафитиленъ, като мѣ рѣкохъ въ мрачкавата одаѣжъ, „добъръ вечеръ“! И той ми отговори гордо; защото сѣмъ былъ и азъ попъ, видна, кѣзъ да са помръднѣ по обикновенности, ѣ сомнихъ са сѣзъ свойството и характера мѣ. Като смислухъ що е за чѣлѣкъ! най послѣ го попитахъ „каквоти е името?“ Той ми отговори изгърао: „Попъ Иванъ!“ О..., Рѣкохъ мѣ: „чи не та познатъ“ Тогава ми отговори по смиренію. Какво да направимъ? Бега си додохъмъ сѣ колѣта отъ ангърѣхъ изъ Свищовъ, та чакамъ дръгарите да додѣтъ и да са почерпимъ.—Дадохъ нѣ нѣкоѣ пѣрѣ, не нѣди задѣленѣ. и проч. изд.